

Klenoty Božích tajemství
Podstata
Božích tajemství
na cestách vzostupu
oznámená pre tých,
ktorí sa túžia priblížiť
k Bohu, Všemohúcemu,
Večne Odpúšťajúcemu –
požehnaní spravodliví,
ktorí pijú zhlboka
z týchto kryštálových prúdov!
ON JE POVÝŠENÝ,
NAJVYŠŠÍ!
V tuto hodinu,
když kolem mě
zavála líbezná
ochutnání půvabu
z věčného města,
když se mě zmocnili
dopravci touhy
ze země skvostů,
za úsvitu
denní hvězdy světů
nad horizontem Iráku,
a jemné melodie
Hijázu přinesly
k mým uším
záhady oddělení,
rozhodnul jsem se
vyličít tvé eminenci
část toho,
co mystická holubice
švitořila
v samotném
srdci ráje
ohledně významu
života a smrti, ačkoliv
ten úkol je nemožným.
Neboť kdybych měl
pro tebe tato slova
vyložit, jak byla vepsána
do Střežených Desek,
všechny knihy
a stránky světa by je
nemohly pojmout,
ani duše lidí by nemohly
snést jejich váhu.
Nicméně zmíním to,
co zdá se být příhodným
tomuto dni a věku, aby

to mohlo sloužit jako
poučení komukoliv, kdo
touží získat přístup
do útočiště vrcholného
štěstí v říších nahoře,
naslouchat
melodiím ducha
zanotovaným tímto
božským a mystickým
ptákem, a být počítán
mezi ty, kteří se
oddělili ode všeho
kromě Boha
a kteří se v tento den
radují v přítomnosti
svého Pána.
Věz tedy, že „život“
má dvojí význam.
První se týká
zjevu člověka
v hrubém těle,
a je tvé eminenci a ostatním
tak zjevný,
jako polední slunce.
Tento život dochází svému
konci fyzickou smrtí,
která je Bohem nařízenou
a nevyhnutelnou skutečností.
Avšak ten život,
který je popisován
v knihách proroků
a Bohem vyvolených,
je životem vědění;
to jest
služebnickovo rozpoznání
znamení skvostů,
kterými jej obdařil
Ten, kdo je zdrojem
vší nádhery,
a jeho jistota
dosažení
přítomnosti Boží
skrze zjevení
Jeho působení.
To jest tím požehnaným
a věčným životem,
který nezaniká: kdokoliv
je jím oživen,
nikdy nezemře,
nýbrž potrvá tak dlouho,

jak dlouho potrvá
jeho Pán a Stvořitel.
První život,
který se týká
hrubého těla,
dojde konce, jak bylo
Bohem vyjeveno:
„Každá duše
okusí smrt.“
Ale druhý život,
který povstal
ze znalosti Boha,
nezná žádnou smrt,
jak bylo odhaleno
dříve: „Jím
zcela jistě ožijeme
do požehnaného života.“
A v jiné pasáži
týkající se mučedníků:
„Ne, jsou živí
a udržováni svým Pánem.“
A z Tradic:
„Ten, kdo je opravdovým
věřícím, žije v obojím
tomto i onom světě.“
Početné příklady
podobných slov
je možno nalézt
v knihách Božích
a vtěleních
Jeho spravedlnosti.
Avšak pro
zestručnění jsme se
spokojili s výše
uvedenými pasážemi.
Ó můj bratře!
Vzdej se svých vlastních
tužeb, obrať svoji tvář
ke svému Pánu a nejdí
ve šlépějích těch,
kteří se chopili
svých zkažených
sklonů jako svého boha,
abys snad
mohl nalézt útočiště
v srdci existence,
pod obnovujícím
stínem Jeho,
který cvičí všechna
jména a vlastnosti.

Neboť ti, kteří se odvrátí od Pána v tento den, jsou vpravdě počítáni mezi mrtvé, ačkoliv z vnějšího pohledu mohou kráčet po zemi, mezi hluché, ačkoliv mohou slyšet, a mezi slepé, ačkoliv mohou vidět, jak bylo jasně řečeno Jím, který je Pánem dne zúčtování: „Mají srdce se kterými nerozumí, a mají oči se kterými nevidí...“ Chodí po kraji zrádného svahu a našlapují po okraji ohnivé propasti. Nepodílejí se na vlnách tohoto dmoucího a pokladem obtěžkaného oceánu, nýbrž se předvádějí svými vlastními prázdnými slovy. V této návaznosti ti vylíčíme to, co bylo dávno odhaleno o „životě“, aby tě to snad odvrátilo od navádění sebe, vysvobodilo od úzkých hranic tvého vězení v této ponuré rovině, a pomohlo ti stát se jedním z těch, kteří jsou správně vedeni v temnotě tohoto světa. Pravil, a vskutku hovořil pravdu: „Bude se mrtvý, kterého jsme oživilí a pro kterého jsme ustanovili světlo, s jehož pomocí může kráčet mezi lidmi, podobat tomu, jehož podoba je v temnotě,

z níž nevyjde?“ Tento verš byl vyjeven s úctou k Hamzihovi a Abú-Jahlovi, kdy první byl věřícím, zatímco druhý nevěřil. Většina vůdců to zesměšňovala a posmívala se tomu, byli rozčileni a pokřikovali: „Jak Hamzih zemřel? A jak byl vzkříšen do jeho bývalého života?“ Kdybys pečlivě prozkoumal verše Boha, našel bys mnoho takových výroků zaznamenaných v Knize. Kdyby bylo možno nalézt ta čistá srdce bez poskvrní, abych jim mohl předat spršku z oceánu vědění, které mi můj Pán propůjčil, tak aby se mohli vznášet v nebesích i zatímco kráčí po zemi a uhánět nad vodami zatímco křížují zemi, a aby mohli vzít své duše do svých dlaní a položit je na cestu Stvořitele. Avšak nebylo dovoleno rozšířit toto úžasné tajemství. Vskutku to bylo odvěkou záhadou uchovanou v pokladnicích Jeho moci a tajemstvím ukrytým v pramenech Jeho moci, z obavy, že se Jeho věrní služebníci vzdají svých životů v naději na získání nejvyšší pozice

v říších věčnosti. Ani ti, kteří se toulají v této tísnivé temnotě ji nikdy nedosáhnou. Ó můj bratře! V každém bodě jsme přeformulovali naše téma, aby vše, co bylo zaznamenáno v těchto verších, mohlo, se svolením Božím, být tobě objasněno, a aby ses mohl stát nezávislým na těch, kdo jsou ponořeni do temnoty sebe a kteří kráčí údolím arogance a pýchy, a byl jedním z těch, kteří se pohybují v ráji věčného života. Řekněte: Ó lidé! Strom života byl vskutku zasazen v srdci nebeského ráje a dává život v každém směru. Jak to můžete nevidět a nerozpoznat? V pravdě ti to pomůže uchopit to, co ti tato dobře zajištěná duše přiblížila ohledně esence božských tajemství. Holubice svatosti švitořila v nebi nesmrtnosti a nabádala tě, aby ses obléknul do nového roucha, tepaného z oceli, aby tě ochránilo před kopími pochybnosti ukrytými v narážkách lidí říkajících: „Krom člověka zrozeného z vody a Ducha, nikdo nemůže vstoupit

do království Boha.
Ten, kdo je zrozen
z masa je masem;
a ten, kdo je zrozen
z Ducha je duchem.
Nediv se tomu,
že jsem ti řekl,
že se musíš znovu zrodit.“
Zrychli tedy svůj let
k tomuto božskému Stromu
a pojez z jeho plodů.
Posbírej to,
co z něho spadlo,
a věrně to střež.
Pak medituj
nad projevem
jednoho z proroků,
neboť on svěřoval
duším lidí,
skrze zastřené podtexty
a skryté symboly,
radostné novinky
o tom, kdo měl přijít
po něm, abys mohl
s jistotou vědět,
že jejich slova jsou
záhadná všem,
mimo ty,
kteří jsou obdařeni
chápatým srdcem.
Řekl: „Jeho oči byly
jako plamen ohně“,
a „mosazi se podobaly Jeho
nohy“ z jeho úst
vycházel dvojbřitý meč.“
Jak by tato slova mohla
být doslovně interpretována?
Kdyby se někdo se všemi
těmito znaky objevil,
zcela jistě
by to nebyl člověk.
A jak by kterákoliv duše
mohla vyhledávat jeho
společnost? Ne, i kdyby
se objevil v jednom městě,
dokonce i obyvatelé
sousedního by od něj
utíkali, ani by se k němu
žádná duše neodvážila
přiblížit! Přesto, kdybys

přemítal nad těmito větami,
zjistil bys, že jsou
z té nejvýbornější
výřečnosti a jasnosti,
aby poukázaly
na nejvznešenější výšiny
projevu a souhrnu
moudrosti. Myslím, že to
od nich se slunce výřečnosti
zjevilo a hvězdy
jasnosti vysvitly
a jasně zářily.
Pohleď tedy
na ty bláhové
z minulých časů
a ty, kteří dnes
očekávají příchod
takové bytosti!
Ani by nikdy nestrpěli
oddanost tomu,
kdo by se nezjevil ve
výše zmíněné podobě.
A neboť se taková
bytost nikdy neobjeví,
ani oni nikdy neuvěří.
Taková je vskutku
míra porozumění
těchto zatvrzelých
a bezbožných duší!
Jak by ti, kteří
nedokáží porozumět
tomu nejjasnějšímu
z jasného
a tomu nejzjevnějšímu
ze zjevného,
kdy mohli pochopit
hluboké reality
božských přikázání
a esenci
tajemství Jeho
věčné moudrosti?
Nyní v krátkosti vysvětlím
pravý význam
tohoto projevu,
abys mohl objevit
jeho skrytá tajemství
a být jedním z těch,
kdo vnímají. Zkoumej tedy
a posuď správně to,
co ti odhalíme,

abys snad
mohl být
před zrakem Božím
být počítán mezi ty,
kdo jsou spravedliví
v těchto věcech.
Věz tedy že ten,
který pronesl tato slova
v říších slávy,
zamýšlel popsat
vlastnosti toho, který
má přijít, v takových
skrytých a hádankovitých
výrazech, aby uniknul
porozumění
lidí omylu.
Když řekl:
„Jeho oči byly
jako plamen ohně“,
Narážel pouze
na pronikavost pohledu
a jasné vidění
přislíbeného,
který svými očima
spálil každý závoj
a clonu,
dává poznat
věčná tajemství
v nejistém světě
a rozlišuje tváře,
které jsou zastřeny
prachem pekla
od těch, které září
světlem ráje. Kdyby
jeho oči nebyly vytvořeny
z planoucího ohně Boha,
jak by mohl pohltnout
každý závoj a spálit
vše, čím lidé vládnou?
Jak by mohl spatřit
znamení Boha
v království
Jeho jmen
a ve světě stvoření?
Jak by mohl
vidět všechny věci
vševidoucím
okem Božím?
Tak jsme mu
v tento den

udělili
pronikavý zrak.
Snad uvěříš
ve verš Boží!
Protože vpravdě, který oheň
je prudší než tento plamen,
který září
v Sinaji jeho očí,
kterým pohltil
vše, co zakrývalo
lidi světa?
Nezměrně vyvýšen
zůstane Bůh nade vším,
co bylo odhaleno
v Jeho neomylných Deskách
ohledně tajemství
počátku a konce
do toho dne, kdy
vyvolávač zavolá,
dne, kdy se k Němu
všichni vrátíme.
Ohledně slov
„Jako z mosazi byly Jeho
nohy“, tímto se myslí
jeho stálost
při slyšení Božího volání,
které mu přikazuje:
„Buď tak vytrvalým,
jako by ti to bylo nařízeno.“
Bude tak vytrvalý
ve věci Boží,
a dá najevo takovou pevnost
v cestě Jeho moci,
že i kdyby jej síly
země a nebe
měly odmítnout,
nezakolísal by
v provolávání
Jeho věci, ani
by neutekl od Jeho příkazu
při vyhlašování
Jeho zákonů.
Ne, raději
bude stát tak pevně
jako nejvyšší hory
a nejvyšší vrcholky.
Zůstane neoblomný
ve své poslušnosti Bohu
a vytrvalý při
odhalování Jeho působení

a hlásání Jeho Slova.
Žádná překážka jej
nezadržívá, ani cenzura
útočníků jej neodradí,
ani neuznání
nevěřících
nezpůsobí jeho zakolísání.
Všechna nenávisť,
odmítání, špatnost,
a nevíra, které
je svědkem, slouží
pouze k posílení
jeho lásky k Bohu,
ke zvětšení touhy jeho
srdce, k vystupňování
jásotu jeho duše
a k naplnění jeho hrudi
horlivou oddaností.
Viděl jsi někdy
v tomto světě
silnější mosaz,
nebo ostřejší meč,
nebo horu neústupnější
než toto?
Vskutku bude stát
na svých nohou, aby
konfrontoval všechny
obyvatele země,
a nebude se bát nikoho,
netrpíc to co,
jak dobře víš,
jsou lidé
zvyklí činit.
Sláva Bohu,
který ustanovil jeho
a povolal jej!
Bůh je mocný činit
co si přeje.
On je vpravdě
pomoc v nebezpečí,
Sebeudržující.